

Raadet til at tage et Skøn over Skatteevnen, og paa dette giver det Lov til at forøge eller formindske den enkeltes Skat.

Skatteevnen lader sig ikke fastslaa efter Regler, og de, Regeringen foreslaar, ere Mindretallet uforstaaelige. En Indkomst af 1,900 Kroner har saaledes en Skatteevne af 1,3 pCt., derimod har en Indkomst af 2,000 Kroner en Skatteevne af 1,4 pCt. Skatteevnen er stærk stigende ved de smaa Indkomster, langsomt stigende ved de store Indkomster og helt hører op ved 100,000 Kr. Skatteevnen stiger med 0,1 pCt. for Forøgelsen fra 2,000 Kr.s Indkomst til 3,000 Kr. og atter med 0,1 pCt. til 4,000 Kr., men derimod stiger Skatteevnen ikke fra 50,000 Kr.s Indkomst til en Indkomst paa 99,900 Kr. Hidtil har Staten ved sine Skattelove ikke søgt at udmaale Skatteydernes Skatteevne, og naar den ved dette Lovforslag har søgt at gøre det, skal det nok vise sig, hvis Forslaget gennemføres, at særlig de mindre Indkomster ville føle sig forurettede.

De Ændringsforslag, Mindretallet har stillet til §§ 12 og 14, gaa ud paa at fritage Driftsformuer, som Besætning, Inventar, Varelager og lignende, for at svare Formueskat. Paa disse Formuer afhænger i høj Grad Udbyttet af Forretningerne, og de ere derved i en ganske anderledes Grad meddelagtige i Indkomstens Størrelse, end de Formuer, der ere anlagte i faste Ejendomme eller Kapitalanlæg. Ere de saaledes i højere Grad medvirkende til Indkomstens Størrelse end disse, ere de jo gennem Indkomstskatten ramte, og der er derfor ingen Grund til at give dem en yderligere Beskatning. Dertil er det meget vanskeligt at finde disse Driftsformuers Størrelse blot nogenlunde nøjagtigt, idet de bestaa af en næsten utallig Mængde Genstande, der dels skifte Ejere, dels forbruges og opslides og hvis Værdi er afhængig af hurtig svingende Markedspriser. Naar der samtidig ses hen til, at den ikke indtægtgivende Formue af Husgeraad, som efter Skattekommissionens Beretning udgør 1,200 Millioner Kroner, er skatte-

fri, saa synes det ubilligt at ville afkræve den indtægtgivende Driftsformue dobbelt Skat, — først af den Indkomst, den bringer sin Indehaver, og dernæst af den Værdi, den udgør. Skal der svares Skat af Driftsformuen, burde der ogsaa svares Skat af den Formue, der er anvendt til at tage Eksaminer, der give fortrinsvis Adgang til godt, vellønnet Arbejde.

Mindretallets Ændringsforslag til §§ 31—34—39—40 gaa ud paa, at Indkomst- og Formueskatten opkræves af de samme Skattemyndigheder, som nu opkræve de direkte Statsskatter. At henlægge Opkrævningen til Kommuneraadene er at forøge disses Arbejde og Ansvar, som alt i Landkommunerne er byrdefuldt nok. Skal der betales herfor, vil dette sikkert komme til at koste mere end den forøgede Hjælp, Amtstuerne maa tilstaa, for at udføre Opkrævningen paa en for Befolkningen bekvem Maade. Herved vil Skatteopkrævningen ikke blive saa spredt, og desuden vil det jo være nødvendigt for Landstingsvalgenes Skyld, at faa samlet og sammenarbejdet de direkte Skatteindtægter, hvilket formentlig bedst sker paa Amtstuerne. Naar hertil kommer, at en overvejende Del af de sognekommunale Raad er imod at blive paalagt det Arbejde og Ansvar, der er forbundet med Statskatternes Opkrævning, synes der ingen Grund til for denne ny Statsskat at fra-vige den gamle Ordning for Opkrævning af de direkte Statsskatter.

Det finansielle Resultat af de af Mindretallet stillede og tiltraadte Ændringsforslag vil rigeligt dække de 11,426,250 Kroner, Regeringen kræver for at ophæve de gamle Ejendomsskatter og tillige aarlig at kunne give 2½ Mill. Kr. til Kommunerne.

Udvalget har modtaget forskellige Andragender, der have været Genstand for Overvejelse og Behandling.